

הנרי הראשון (יושב, באמצע) שופט שבוי צרפתי
על 500 עמודי-תלייה, 500 מתנגדים

גם המלך התאכזר. במיקרה זה ה' יוצא מן הכלל הוא כי ההיסטוריה בכל זאת חוזרת לעצמים על עצמה. ובמיוחד כשהמ' דובר על ההיסטוריה של האיטי, הרפובליקה הכושית היחידה מחוץ ליבשת האפריקאית. עוד במאה ה-18 שלטו שם 35 אלף לבנים צרפתים על חצי מיליון עבדים כושיים ו-30 אלף בני תערובת חופשיים.

מצב-עניינים כזה לא היה יכול להימשך לעד. הכושים התמרדו בצרפתים ונכנסו במ' קום זה תחת עולם של רודנים מקומיים נחשלים ואכזריים (אחד מהם התגאה בעובדה שהציב לילה אחד 500 עמודי-תלייה בכיכר המרכזית של הבירה, ותלה עליהם, 500 ממתנגדיו).

ואז הופיע משרת-בית כושי חסר שם משפחה, אחד כריסטוף, תפס את השלטון, הכתיר את עצמו כמלך האיטי, תחת השם הנרי הראשון.

הצלחתו עמדה לו בדיוק עד הרגע בו סבל מהתקף-לב. חייליו שראו בו עד אז בן-אלמוות ניסו להתמרד בו. זה היה יותר מדי בשביל הנרי-כריסטוף. הוא התאכזר ו' האיטי חזרה לתהוה ובוהה.

למעשה הישימון הוא תיאור העולם חסר הערכים והאמונה. מלא-היאוש וחסר-האש' ליות.

חיסרון אחד. המשורר הצעיר מנתם בראון העז וביצע תרגום חוזר לעברית של אח' הישימון (אחר תרגומו הראשון של נוח שטרן שבוצע לפני כשלושים שנה).

לבראון, שעשה מלאכה לא רעה, יש רק חיסרון אחד. חיסרון זה שכיח אצל הרבה מתרגמים עבריים, אבל הוא קצת מפרע אצל מתרגמי-שירה.

חיסרון זה הוא ששליטתו של בראון ב' לשון האנגלית אינה כל כך מושלמת. כפי שמוכיחות מייד השוואות בין התרגום למקור.

בין המדפים יוצא מן הכלל

אחד מן הספרים שהגיע החודש לרשר מת רביהמכר בבריטניה ובארצות-הברית הוא כריסטוף, מלך האיטי, פריעטו של ה' היסטוריון היוברט קול, המוכיח, בין השאר, כי לכל כלל יש יוצא מן הכלל.

ספרים

מקור

ראשי-תיבות

בספר שמואל א'

מיומנו של איש ניל"י (מאת ל. שניאורסון): הוצאת רנטנס; 127 עמ'. "שבעה קילומטרים מבאר-שבע מערבה, בכיסוי עץ זית עבות, נמצאים חמישה תוחתי הוביצרים אוסטריים. שני קילומטרים הלאה משם, על גב גבעה קטנה, עומדים עוד תותחים..." כך נכתב בשדר ריגול שיגרתו שמאות כמור תו העבירו אנשי ניל"י מארץ-ישראל אל מפקדת הצבא הבריטי במצרים של מלחמת העולם הראשונה.

אחד הבלדרים המרכזיים בהערכת שדרים אלה היה לוי יצחק ("ליובה") שניאורסון, כי יום פרדסן חודרתי נכבד וישיש (79).

פסוק בשורה השמינית. בשנים 1916, 1917 ניסה שניאורסון, בין השאר, לצאת למערב גם דרך קושטא. וכאשר נסיון זה לא עלה יפה והוא נתקע בבירה העות'ר מנית, הוא מכר לשם קיומו גפרורים ברחוב. חוץ מזה שניאורסון הוא גם האיש שנתן את השם ניל"י למחתרת-הריגול. את זה הוא עשה לפי שיטתו שבשעת צרה או מבוכה פותחים את תנ"ך-הכיס ומונים, מן המקום בו נתקעת האצבע, שבע שורות. הפסוק שבשורה השמינית הוא הפסוק הגואל.

מכיוון שבאותה הזדמנות נתקעה אצבעו של שניאורסון בפסוק כ"א של פרק ט"ו של ספר שמואל א' (פרשת כעסו של שמואל על בית שאול את אנג, מלך עמלק) יצא שה' פסוק בשורה השמינית משם מתחיל במלים וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם.

שניאורסון ניסה לבחור בין נצח, נצח ישראל וכי' כשלפתע צץ במוחו הרעיון לנסות ראשי-תיבות. וזה בדיוק בה שהוא עשה — ניל"י, נצח ישראל לא ישקר.

סדן במרפסת. אחר שליחויות רבות אל ומן מרכז-הריגול שהיה בתחנת-הנסיגות

תרגום

חידון

לאינטלקטואלים

ארץ הישימון (מאת ת.ט. אליוט; הוצאת אל"ף; 76 עמ') זאת היא הפואמה ה' יסודית של תומס סטרנס אליוט, המשורר האמריקאי המאונגלה, חתן פרס-נובל לספרות 1948, שפירסם ארץ הישימון שלו ב' שנת 1922 הבטיח לו את מקומו בשירה ה' אנגלית והעולמית גם יחד.

אם כי אליוט נהג בחייו, שאת רוב שנותיו בילה בלונדון, בה היה מו"ל מצליח, בפשטות רבה (כולל גישואי-פתע למזכירה צעירה ממנו בשלושים שנה ונוהג להשמיץ שריקות משונות בעת ארוחות ל' כבודו מתוך כוונה להוציא את מארחיו ה' אנגלים משלוחתם) הרי שירתו של אליוט היא מסיובת הרבה יותר.

434 השורות של הישימון, החל משורת ה' פתיחה המפורסמת אפריל הוא האכזר ב' ירחים מלאות סמלים וסימליות והן, כפי שמבקר אחד כתב פעם, חידון לאינטלקטור אלים.

* לא היה זה הסדן היחיד בתולדות ה' היסטוריה הצבאית של ארץ-ישראל. 50 שנים יותר מאוחר, במלחמת ששת-הימים, היו מילות-ההפעלה למיבצע כולו המלים סדן אדום!

קיע קריר עם סופרקריל

סופרקריל הוא המבודד האידאלי לימי החום. מוגש בהוקרה עלידי טמבור. סופרקריל שומר על קרירות דירתך מפני גלי החום בקיץ. מתיבש מהר לשכבה בלתי חדירה למים וחום. מונע כתמים ומגן בפני אלקלי וקרני השמש.

סופרקריל - המבודד האידאלי - נועד לצביעה חיצונית על בטון, טיח, אסבסט ועץ - מוגש בתשעה גוונים שונים (אפשר לגוון עלידי אמוולין מרנכו - ולקבל גוונים רבים יותר)

סופרקריל הוא המגן שלך בקיץ - ויעיל גם בחורף.

לנוי והידור -
טמבור